

læse Pastor N. Danstereens fornuftige Artikel. Pastor C. Nielsen fra Greenville ansløg ligeledes alvorlige Strenge. Det er saa godt en Gang imellem at høre om vor første, første og altopvejende Opgave at samle vort eget adspredte stoffels Jolk om Herren Jesus Kristus. Har vi da ikke gjort det? Lovet være Herren for, hvad der ved hans Naade er blevet gjort, men det er ikke nok. Kun en Bræddel af vort Jolk er indsamlet, og hvor er Resten henne? Hvorfor er vor Kirke saa lidt af en Magt i vort Jolk herovre? En lille Skole her og en lille Skole der. En lille Trækirke, nu og da en beskedne Mønsterskirke, siger, hvor Kirkefolket bortil Sve, medens de danske Løger og Høringere bygger store, rummelige og ofte kostbare Bygninger. Naar, jeg ved godt, hvad man kan sige her til, men det viser dog, at det danske Jolk kan samles, naar der bliver mødt et energisk og paa-gaaende Arbejde. Skal Kirken arbejde mindre paa sin Vis end Høringerne paa deres? Det synes mange Gange at lades.

Og saa til Slutning blot dette: **Se mere denne Gang**

Nicolaus.

Kella, Del Rey, Cal.

Vor Kirkefolke er nu kommen og er hængt op paa sin Plads, og nu lyder dens klare Toner over Land og By og falder paa gammel og ung og indbyder dem til at samles med os i Guds Hus. Har vi glade ved vort Kirkehus for, saa er vi det mere nu, da vi nu har en smuk Kirke med Taarn og Klokke, og det vilde sig ogsaa, da vi fuldt fruberedede til at saa bygget, at vi alle vilde tage et Løst; dog hvis entelte ikke havde taget et stort Løst, vilde det maalkke have truffet i Langdrag med Klaffen. Vi haaber i en nær Fremtid at saa Taarn og Klokke indviet.

Der maa være en Masse Danstere herude i Cal. Jeg læste forleden i en engelsk Avis, at der var 30,000. Det er en forvindenende lille Del af dem, som kommer i Guds Hus. Mon ikke det vilde være bare lige saa paaatragende nødvendigt at komme til disse Landsmænd med Guds Ord som at komme til Australien? Det er i al Fald nærmere ved. Der kunde være: Der findes ikke fra Cal., og det er til Dels sandt, men skal der ventes paa Aand, bliver det vist aldrig; for de aller fleste af disse 30,000 Danstere bræder sig ikke om Kirken; det ser ud til, at de har nok i deres Høringere. Her er langt mere at gøre, end de nuværende danske Præster kan overkomme, og det kan ikke andet end forandre os, at en Præst af det andet danske Samfund forleden ved Høringen „Dania“ Konvention i Fresno vilde holde Foredrag over danske Folkefærd og efter Foredraget Fremvisning af Danstere ved fire Bar i danske Nationaldragter fra den Plads, hvor han er Præst.

Brødrene S. Jørgen og Masmus Petersen har købt sig en 20 Acres Fruktfarm lidt over 1/2 Mil fra Kirken; de er sluttet ind og har taget Pladsen i Besiddelse. Vi haaber, at de maa finde sig hjemme iblandt os.

Vi har gode Skoler herude, — 3 Lærere i en Common School. Store og kostbare „Highschools“. Vejene er gode og lette at færdes paa; de er jo asfalteret. Der skal bygges en „Highschool“, i vor nærmeste By Sanger til et Beløb af \$60,000. Vi haaber at saa Samfundets Marsmøde herud paa Aften i 1915, da der jo skal være Udflugt i San Francisco. Der vil ved det nu kommende Marsmøde blive stillet Foreførelse desangaaende fra Del Rey, Selma og Easton Menigheder.

Vi glæder os til at se en af vore teologiske Professorer herude paa Aften i Sommer.

De, som har Alfalfa, har begyndt at saa det første Gang, og nogle har allerede overskåret deres Rind; andre er ved det nu, og andre gør sig færdige dertil. Der er Udflugt til en god Fruktavl, og vi haaber, at i deres Høringere ved, hvilken fund og nærende Føde vor California Frukt er.

Del Rey, Kirkeby den 22. April.

(Korrespondancer fortsat paa S. 6.)

Ægypten i Historie og Profeti.

Af ROBERT PATTERSON.

Fra Engelsk ved Vilh. Rasch.

(Fortsat)

Ægyptens Handel, Industri, Agerdyrkning og sociale Tilstande vare lige saa i Øjne faldende i Profetens Dage, som de nu ere i vore egne Lande, ja selv under det græske Herredømme var stor Velstand. De naturlige Betingelser, Landet besidder, baade i Frugtbarhed, Vandveje og Beliggenhed som Bindeled med Indien, vil under enhver Regering, der sikrer Liv og Ejendom, hidføre Velstand.

Men nu er det udsuget og ødelagt i Overensstemmelse med Profetens Ord; dets Industri er svundet ind og blevet til intet. Blandt de Produkter, for hvilke Ægypten var berømt over den gamle Verden, var Papiret, paa hvilket det havde Ene ret, indtil Kineserne lærte os at lave det af Bomuld og Klude; de tilvirkede det af Papyrusrør, fra hvilket Navnet ogsaa stammer. De forsendte den Gang Papir til hele den dakede Verden, og Papyrus fra Josefs Dage findes nu i de fleste Museer. Men Esajas sagde: „Da skal Vandet synke bort fra Havet, og Floden skal udtørres og blive tør, og Kanalerne skulle blive stinkende, Ægyptens Strømme tage af og tørres ud. Rør og Siv henvisne. Papyrusrørene ved Floden, ved Flodens Munding og al Sød ved Floden blive tør, henvisne og er ikke mere til“ (Esai. 19, 5—7). De tyrkiske Erobrere fulgte Arabi Bays Politik og tilstoppede Nildeltaets Kanaler, og da fyldte Ørkenvindene det med Sand. Drager man nu gennem Gosens Land, da behøver man at føre Vandbeholdninger med sig der, hvor Papyrusrøret voksede, og Tusinder af Tønder Land ere nu Ørken eller saltholdig Sump. Papirets Fabrikation af Linned har endelig fuldkommet denne Industris Ødelæggelse.

I nær Forbindelse hermed staaer Tilbagegangen af Fiskerierne, for hvilke Ægypten var saa bekendt. Det vrirmede ligefrem med Fisk i Nilen, og de ere da ogsaa endnu nogenlunde talrige. Naar Oversvømmelsen trak sig tilbage, var der en saadan Fiskemængde i Kanaler og paa Marker, at man samlede op og indfangede med de blotte Hænder. Dronningen havde faaet overladt Fiskerierne i en af de største Kanaler som Naalepenge, og det indbragte hende omkring 4000 Kr. pr. Dag i de 7 Maaneder af Aaret og omtrent 1000 Kr. pr. Dag de andre 5 Maaneder. Men Tilstopningen af Deltaets Kanaler og Forøgelsen af alkaliske Stoffer i Flodens øvre Løb har formindsket Fiskemængden, og Toldopkrævernes Graadighed har taget Arbejdslysten fra Fiskerne, saa alt Ægyptens Fiskeri giver nu ikke saa meget som Dronningen i hin Tid fik til Naalepenge af den ene Kanal. Og saadan forudsagde Profeten, at Fiskerne skulde sørge, og at de, der kaste med Net, skulde klage. „Og alle de, som sætte Fiskekister, skulde ej naa deres Hensigt.“ Nu behøves der ikke længer Fiskekister ved hvert Tempel for at skaffe Føde til de hellige Ibis'er, Katte og Krokodiller; de ægyptiske Fiskeparke, der en Gang vare lige saa almindelige som Høsegaarde, findes ej længer.

Det fine ægyptiske Linned var kendt over den ganske Verden og fortjente at være det. Plinius fortæller os, at der endnu paa hans Tid fandtes en Rest af et Livstykke, der havde prydet Faraoernes Minervaguldinde, og som var undgaaet Samlernes lange Fingre, og i dette bestod igen hver Traad af 360 finere Traade. I Berlins Museum kan man, som nævnt i denne Bogs første Del, se et Stykke Linned af forbausende Finhed; det er fundet paa en Mumie. Men Profeten talde: „Og de, som arbejde med heglert Hør, og de, som væve hvide Klæder, skulle beskæmmes“ (Es. 19, 9). Ægypten er ikke længer Verdens Manchester. Produktionen af Hør og Linnedfabrikationerne kan ikke staa for Toldernes Glubskhed, men er flyttet over til den anden Side af Middelhavet; først til Frankrig og senere til Irland. Nu er det franske Kniplinger og irsk Linned, hvormed Verden forsynes. Dampspindrierne og Væverierne havde fuldført Profetens Ord til Fuldkommenhed.

Ødelæggelsen af de væsentligste Industrigrene maa selvfølgelig have haft en overordentlig Virkning paa Landets Byer, og Profeternes Syn vise os dem da ogsaa som ødelagte og forladte — og det ere de netop.

Der er een Forudsigelse, som vantro Undersøgere have erklæret falsk, fordi den udtaler, at Ægypten efter dets Erobring ved Nebucadnezar skulde være øde i fyrretyve Aar, øde fra Mygdol til Syene, fra Nord til Syd, og at det derefter atter skulde naa frem til Velstand, — og de sige, at saadant slet ikke er omtalt i Historien. (Ezk. 29, 10—14). Men her maa det have i Erindring, at vi slet ingen Historie have fra den Tid. Herodot, Historiens Fader, var endnu ikke født; vi have intet uden Brudstykker og Anekdoter, og dog have vi nok af disse til fra Megasthenes, Strabo og Josefus at kunne vise, at Nebucadnezar erobrede Landet, førte sin Hær igennem det, plyndrede Byerne og førte mange af Indbyggerne som Fanger til Babylon. Josefus siger, at han „satte Skik paa Tingene efter sin velkendte Metode“ — og det vil med andre Ord sige, at han lod det øde, som Israels Land var under Bortførelsen. Naturligvis kunne vi ikke vente, at Ægypterne skulde berette saadant Nederlag og Vanære paa deres egne Monumenter, og derfor have vi intet derom. Men un-

der de fortsatte Udgravninger ved Babylon vil der mulig komme Ting frem, som ville sætte os i Stand til at se Sandheden af Ezekiels Ord. For at stadfæste de øvrige Dele af Profetierne behøver vi ikke at vente paa ny Udgravninger. Ruinerne af Ægyptens Storstæder, der ere synlige for vore Øjne, tale saa højt, som ønskes kan.

Profetien, som beskriver Storbymernes Undergang, findes i Ezekiels 30. Kap. „Og jeg vil gøre Pathros — Øvreægypten — øde, og gøre en Ild i Zoan — Tanis — og jeg vil udføre mine Domme i No — d. e. Thebis —. Og jeg vil udgyde min Grubhed over Sin — Pelusium — Ægyptens Værn, og jeg vil udrydde Mængden i No. Og jeg vil gøre en Ild i Ægypten; Sin skal have stor Smerte, og No skal sønderrives, og Noph — Memphis — skal have daglige Fjender. De unge Mænd i Aven — Heliopolis — og i Pibeseth — d. e. Pubastum — skulde falde ved Sværdet, og Byen selv skal gaa i Landflygtighed. Tachpanches — d. e. Dafnæ — skal ogsaa se Mørkhed, naar jeg bryder Ægyptens Aag, og dens Kraft og Styrke skal ophøre. En Sky skal bedække den selv, og dens Døtre skulde gaa i Landflygtighed.“ (V. 14 — 18).

Paa Profeternes Tid vare alle disse Byer store, folkerige og berømte. Nogle af dem, som Zoan, havde bestaaet siden Abrahams Dage, thi vi læse, at Hebron blev bygget „syv Aar førend Zoan i Ægypten“; men medens Guds Vens By endnu bestaar paa denne Dag som en stærk By, saa er det vanskeligt at finde Stedet, hvor de stærkt befæstede Zoan eller Tanis har ligget. Der bestaar ikke en af disse Byer nu undtagen som en Grushob, markerede ved nogle faa rødtagede Fellahytter; de ægyptiske Byer, som den rejsende nu besøger, ere alle byggede længe efter Profeten Ezekiels Dage. Aleksandria blev først bygget flere Hundrede Aar efter Israels Landflygtighed; Kairo tilhører den muhamedanske Tid; Rosetta og Damietta ligeledes. Sin eller Pelusium var Ægyptens Grænsbefæstning, omtrent hvad Antwerpen er for Belgien eller Metz for Tyskland, af den fik den østlige Nilarm Navn; — men nu kives Antikvarerne om, hvor dens Ruiner skulde opledes. Pibeseth eller Bubastus, hvor Katten ved den aarlige Fest med stor Pomp blev tilbedt af Tusinder af Menesker, og som fra Ezekiels Tid gav Ægypten et kongeligt Dynasti og blev Kongens Residens, har været heldig nok til at undgaa fuldstændig Udslættelse. I Nærheden af Heliopolis ligger der nogle Murdynger, som i Almindelighed antages at vise det Sted, hvor Bubastus' Paladser og Fæstningsværker en Gang prangede.

On eller Heliopolis, Solens By, som af Profeten fik Tilnavnet Aven eller Ugudelighed, havde et verdensberømt Tempel, hvis Præster alle vare af kongeligt Blod. Josefus fik Tilladelse til at agte en Datter af Præsten i On, og dette var en enestaaende Ære, som kun blev ham til Del for hans store Fortjenesters Skyld. Men Præster og Templer ere længe forsvundne, og selv den enlige og prægtige Obelisk, der, da jeg saa Stedet, stod og knejste over det Par Snese Hytter, der fandtes, blev i 1881 bragt til New York. Tafenes var en anden kongelig By, hvor Kongen havde et Palads og altid havde en Garnison liggende; Herodot fortæller os, at paa hans Tid havde Perserne en stærk Garnison der. Men selv en saa udmærket Ægyptolog som Wilkinson kunde ikke paapege dette Sted bestemt, om han end mente, at en Ruinhob, der kaldtes Lel-dafaha, maatte være Stedet, idet dette Navn skulde svare til dens græske Navn Dafnæ.

Migdal synes ogsaa at have været en betydelig Fæstning ved Ægyptens yderste Sydgrænse og har givet Anledning til Ordspillet „fra Migdol til Syene“, der skulde vise Landets Udstrækning, som vi vilde sige „fra Vesterhav til Øresund“. Endnu har man ikke kunnet finde dens Ruiner.

Syene, den anden sydlige Grænsbefæstning, er den eneste der endnu bestaar som By, skønt 20,000 af dens Indbyggere bleve bortrevne af Pesten paa een Gang. Den hedder nu Assuan og ligger nær ved Nilens første Katarakt. Der udføres fra den en Del Vidiekurve, Dadler og Slaver; men bedre vil den sikkert være kendt af Befolkningens brede Lag ved de tørrede Blade, der udføres og bruges som Medicin, og efter Byens gamle Navn kaldes Senna Blade. — De alene ere nok til at faa alle Børn til at ønske, at denne By var gaaet samme Vej som alle de andre. „Mon nogen Ven af Udviklingslæren skulde kunne faa et eneste Barn til at tro paa, at Syene er et Eksempel paa „de dueligstes Overlevelen““

Noph eller Memphis var en af de første Byer og i lang Tid en af Ægyptens Hovedstæder. Ægypten blev nemlig ligesom f. Eks. England og Skotland i flere Hundrede Aar regeret af to Konger og altid regnet som et Dobbeltrige, der af dets to Fyrster kaldtes „de to Verdner“, og følgelig maatte det have to Hovedstæder, Theben og Memphis, Dobbelttrigets London og Edinburg. Memphis Kongerne byggede Pyramiderne, satte Diger for Nilen, byggede Templer for Osiris, Ibis og mange andre, tilbade Oksen Apis og gjorde Memphis til Nilhandelens Midtpunkt. Dens sunde Klima og herlige grønne Engdrag faldt ret i Præsternes Smag, og saaledes blev Byen Religionens Midtpunkt. Byen var henvend 17 engl. Mil i Omkreds. I en Længde af henvend 29 engl. Mil var der udhugget Grave i Klipperne, og her hensattes da de døde Konger og Præster; dette peger paa det sarkastiske Spørgsmaal, som de knurrende Jøder gav Moses: „Mon der ikke var Grave nok i Ægypten, siden du udførte os i Ørkenen for at dø.“ og det klarer den Forudsigelse, som Hosias frembar overfor hans Tids Oprørere: „Memfis' Grave skulde begrave dem“ (Hos. 9, 6).

The Rapid Sprayer.

SPICIELT TILBUD TIL „DANSKERENS“ LÆSERE.

Denne praktiske lille „Sprayer“ som kan gøre stor Nytte i en mindre Frugthave kan faas sammen med en Aargang af „Danskereen“ for hvad Apparatet alene koster i Handelen, nemlig \$5.00. De sender Bestillingen og Beløbet til os, vi sender Dem Bladet, og Apparatet sendes Dem direkte per Express fra Fabrikken i Carnegie, Pa. De betaler Forsendelsen ved Modtagelsen. Pakken vejer 9 Pund.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

P.S. Dette Tilbud gælder saavel gamle som nye Holdere.

En ny dansk-amerikansk Bog

Sommer i Abirondack Bjergene
— af —
Metthea Mathiesen.

135 Sider i smukt Omflag 75 Cts. Zndb. \$1.00.
Bestillinger modtages af

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.

FEMTE SAMLING
af
Kristeligt Folkebibliotek.

Foreligger nu komplet og færdig til Udsendelse. Denne Samling bestaar af tre fortrinlige kristelige Bøger indbundet i smukt Helsehvirtingsbing med Guldtryk. Bøgerne er som følger:

1. Godet: Bibelske Studier II. 233 Sider.
2. Bunyan: Den hellige Krig. 334 Sider.
3. Bunyan: Lov og Naade. 287 Sider.

Samlingspris \$1.50 plus Porto 20 Cents.
Enkelt Bind 65 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.

DANA COLLEGE
BLAIR, NEBRASKA.

WINTERTERMIN BEGYNDTE 4DE DECEMBER 1911.

Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:

PROSEMINAR—faraarigt, forbereder til Trinitatis Seminarium

NORMAL—uddanner Lærere og Lærerinder for „public schools“—udsteder „State certificates“.

ACADEMIC—faraarigt, forbereder til de ledende Skoler.

COMMERCIAL—Bogføring og Stenografi.

MUSIC—Piano, Orgel, Violin og Sang.

God Anledning for Nykommere til at lære Engelsk.

For Kost, Logi og Undervisning per fire Uger \$18.00.

C. X. HANSEN Forst.

Skriv efter ny Katalog.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

* Centret for Englands Væverindustri. O. A.

(Fortsættes.)